

jo med stor Sver virker for denne Bane, samtidig med at han her virker for Brohovederne, og det ærede Medlems Udtalelser gif jo ud paa at godtgøre, at disse to Ting udmærket lade sig forene. Ministeren derimod stillede sig aldeles afgjort imod Tanken om en Sydøstsjællandsk—mønst Bane med en fast Forbindelse, han erklærede, at det var noget, man ikke maatte vente, navnlig at Møen ikke havde Krav paa nogen fast Broforbindelse, og Møens Interesser maatte efter Ministerens Udtalelse blive fuldkommen tilfredsstillende ved de her foreslaede Brohoveder i Forbindelse med en Særnbane fra Kallehave til Bordingborg eller Masnedjund. Det er den gamle Tanke, som styttes Ministerens Overingeniør, men den staar rigtignok i aldeles afgjort Modstrid med de Bestræbelser, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds jo ogsaa har gjort sig til Tolk for, og som jo gaa ud paa, at denne Bane med en fast Broforbindelse paa Grundlag af det Rigsdagens foreliggende Lovforslag skulde blive vedtagen. Der er altsaa en meget væsentlig Mod sætning mellem de ærede Talere, men desuagtet have de fundet hinanden og mødes i den kærligste Overensstemmelse midvejs mellem de to Brohoveder. Smidlertid har Ministeren ikke altid staaet paa det samme Standpunkt efter Oplysninger, som foreligge for mig. Det er ikke mere end et Par Aar siden, at jeg i det Blad, der kan betragtes som det mæneste Organ for det ærede Medlem fra Møen, nemlig „Møens Folkeblad“, læste en deri aftrykt Skrivelse, som var rettet fra det ærede Medlem til Ingeniør P. B. B. Berg, og hvori det ærede Medlem fra Møen skriver: „Lad mig i Hast meddele Dem, at Ministeren i dette Øjeblik meddelte mig, at Regeringen kunde gaa ind paa det Jonnesbeckske System: halv Ekspropriation af 80,000 Kr. pr. Mil for første Klasses Privatbaner og dertil henreguede den sydøstsjællandsk—mønst Særnbane.“ Denne Særnbane har aldrig eksisteret uden en fast Bro, thi der har ikke nogen Sunde været Tale om Særnbaner paa Møen uden en fast Broforbindelse, og det Forslag, der forelaa for to Aar siden, er det samme, som forelaa her i Fjor, og som vi atter have i Aar. Efter den Udtalelse, som foreligger trykt for mig med det ærede Medlems Underskrift, har Ministeren altsaa tidligere stillet sig anderledes, og hvis det ærede Medlem fra Møen havde været til Stede, hvilket jeg ikke ser, at han er (Stemmer: Det ærede Medlem er til Stede.) Det fornøjer mig i høj Grad, thi saa vil jeg opfordre ham til at holde Mini-

steren fast ved denne Udtalelse og holde ham fast ved, at han nu ikke skyder Tanken om den omhandlede Særnbane saaledes fra sig, som han har gjort i denne Samling og ogsaa har gjort under denne Forhandling. Jeg kan meget vel forstaa, at naar Ministeren nu staar paa dette Standpunkt, der betegnes som den Tegneste Plan til en Særnbane fra Masnedjund eller Bordingborg til Kallehave og Brohovederne og intet mere, at han saa sægter for Brohovederne og ikke tager noget Hensyn til vore Ønster om en fast Bro, men at det ærede Medlem fra Møen ogsaa forsægter Brohovederne og mener, at de ikke ville hindre den faste Bro, det tror jeg ikke holder fuldkomment Stik. Det ærede Medlem kan naturligvis ikke anføre det samme, som Ministeren anførte, og han søgte ogsaa at godtgøre, at det meste af, hvad Brohovederne koste, vilde komme til Nytte, ogsaa naar der byggedes en fast Bro, navnlig vilde Landdæmningerne kunne bruges, og de udgjorde Halvdelen. I saa Henseende gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, hvad der ogsaa er kommet til min Kundskab, at det i den foreliggende Plan er paatænkt at gøre den Forandring, at man fører Broen paa Sjællandsiden øst for Jærgegaarden saaledes, at den ikke kommer til at ståre Vejen, hvorved den kommer til mere at svare til det Sted, hvor det Tegneste Brohoved skulde ligge. Her maa jeg dog straks gøre den Bemærkning, at selv om disse Dæmninger blive anlagte, og man saa vil lægge en Bro paa dem, kan man ingenlunde benytte dem fuldstændig, som de ere, thi til en Særnbane maatte Dæmningen være adskilligt bredere og den ene Side af Dæmningen vilde med sin Stensætning komme til at ligge midt i den Dæmning, som Særnbanen skulde benytte. Man tør altsaa ikke paaregne, at man til Broen vil kunne benytte disse Dæmninger, og da vil en meget stor Del af de Penge, der nu anvendes til Dæmninger, være spildt; thi en Stensætning midt i Dæmningen maatte vel anses for usønst, naar der skulde lægges en Særnbane der. Fremdeles mente det ærede Medlem, at Søebroerne kunne benyttes til Anlægsplads for Skibene, ja, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, til en Anlægsplads paa begge Sider. Jeg tror ikke let, det lader sig gøre, at de Søebroer, som altsaa bleve en Fortsættelse af Dæmningerne, paa hvilke Særnbanebroen skal ligge, skulde kunne benyttes til Anlægsplads for Skibe. Det maa man vistnok fuldstændig se bort fra. Efter de Meddelelser, der ere komne til mig, vil ikke mere end $\frac{1}{10}$ af det, som bliver sat i Brohovederne, kunne bruges,